

LAPSET PUHEEKSI

Perusopetus

Kannonkoski, Karstula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Saarijärvi

Kun lapselle kerrotaan vanhemman sairaudesta tai muusta muuttuneesta elämäntilanteesta, on tärkeää huomioida seuraavat asiat:

Lapselle tulee puhua kieltä, jota hän ymmärtää. Mitä pienempi lapsi, sitä enemmän on käytettävä ilmaisuja, jotka ovat konkreettisia ja lapselle tuttuja.

Lapsi tarvitsee selityksiä kokemilleen asioille - mitä hän on nähnyt, kuullut, tuntenut, ajatellut.

Erittäin tärkeä periaate on se, että kun lapselle kerrotaan hänen elämäänsä liittyvästä vaikeudesta, on keskusteluun kudottava mukaan ratkaisu, joka tekee tulevaisuuden mahdolliseksi.

Lasta rohkaistaan ottamaan asia puheeksi aina kun hän sitä haluaa. Ymmärryksen syntyminen vaatii aikaa, eikä keskustelu valmistu kerralla.

Lähde: Solantaus Tytti, Suomen Mielenterveysseura

Kuva Hilda Niemelä

Hyvä huoltaja, Sinulle on tarjottu Lapset puheeksi -keskustelua. Sitä tarjotaan kaikille perheille kolme kertaa lapsen perusopetuksen aikana tai kun perheen elämäntilanne on muuttunut.

Huoltaja voi pyytää keskustelua myös itse.

Osallistuminen on kaikissa tapauksissa vapaaehtoista.

Mistä Lapset puheeksi – keskustelussa on kyse?

Lapset puheeksi keskustelu sisältää 1-2 tapaamista, joissa huoltaja(t) ja työntekijä keskustelevat yhdessä perheen lapsesta/lapsista. Aluksi tämä esittelylehtinen ja lasten iänmukaiset kysymykset tarjotaan tutustuttavaksi kotiin. Tämän jälkeen esimerkiksi seuraavalla käyntikerralla kysytään haluatko osallistua keskusteluun. Osallistuminen on täysin vapaaehtoista.

Mitä keskustelussa tapahtuu?

Jos olet päättänyt osallistua, sovitaan yhteinen aika keskustelulle. Tapaamisella keskustellaan lapsesta tiettyjen, eri ikäkausille omien kysymysten avulla.

Keskustelussa käytetään vahvuus ja haavoittuvuus-käsitteitä.

Vahvuus tarkoittaa asiaa, joka lapsella sujuu tavanomaisesti elämässä.

Haavoittuvuus tarkoittaa olemassa olevaa ongelmaa tai asiaa, joka voi jatkossa tuottaa ongelmia jos mitään ei tehdä.

Tarkoituksena on tunnistaa lapsen/nuoren tavallista arkea ja näin ollen kehitystä tukevia tekijöitä sekä pohtia ratkaisuja kehitystä uhkaavien asioiden suhteen.

Lapset puheeksi keskustelu pohjautuu Toimiva lapsi & perhe – ohjelmaan.

Yleiset lasta suojaavat tekijät vaikeissa elämäntilanteissa

1. Mahdollisimman toimiva arkipäivä, rutiinit, nukkuminen, ruokailu, päivähoito, koulu, vapaa-aika, jne.
2. Mahdollisimman hyvät ja toimivat suhteet huoltajiin ja sisaruksiin sekä myös päivähoidon ja koulun aikuisiin ja ikätovereihin.
3. Arkipäivässä on iloa tuottavia asioita niin kotona kuin päivähoitossa tai koulussa ja vapaa-aikana. Ne voivat olla hyvinkin pieniä mukavia tilanteita. Päivähoitolla, koululla ja vapaa-ajan toiminnalla on erityinen merkitys ilon ja onnistumisen tuottajina, jos koti on huoltien täyttämä.
4. Kiinnittyminen päivähoitoon ja kouluun sekä kokemus kuulumisesta omaan ryhmään: olen kaivattu, minua odotetaan, minulla on hauskaa, minulla on omat tehtäväni jotka pystyn suorittamaan, olen tärkeä sekä aikuisille että lapsille.
5. Lapsella on luottavainen suhde päivähoitajaan tai opettajaan tai johonkin aikuiseen päivähoitossa tai koulussa sekä myös muualla kodin ulkopuolella.
6. Ikään sopiva ymmärrys huoltajan ja kodin tilanteesta. Lapsi tarvitsee selityksen kokemilleen asioille, kuulemalleen ja näkemälleen sekä tiedon siitä, että aikuiset pyrkivät asiaa hoitamaan.
7. Lapsen olisi tärkeää tietää, että hänen päivähoitajansa tai opettajansa tietää kodin tilanteesta, ja että hän voi tulla päivähoitoon tai kouluun monenlaisissa mielialoissa ja saada ymmärrystä ja tukea.
8. Lapsen mielialan ja käyttäytymisen vaihteluita ymmärretään ja häntä tuetaan vaikeina päivinä. ”Taidat olla allapäin...” tai ”Ymmärrän hyvin että sinua kiukuttaa...”. Lapsen tunteita ja tunteiden ilmaisua ei tule ohittaa tai kieltää (”Älä nyt...”) Voi myös olla ettei lapsi halua puhua mitään, mutta puhumatonta lastakin voi tukea.
9. Lapsen huoltajista puhutaan päivähoitossa ja koulussa lämmöllä ja kunnioittaen, samoin päivähoitajasta ja opettajasta kotona.
10. Hyvä yhteistyö kodin ja päivähoidon / koulun välillä. Kaikille lapsille on tärkeää, että heidän elämänsä aikuiset tekevät yhteistyötä. Erityisen tärkeää se on lapsille, joiden elämässä on vaikeuksia.

Lähde: Solantaus Tytti, Suomen Mielenterveysseura